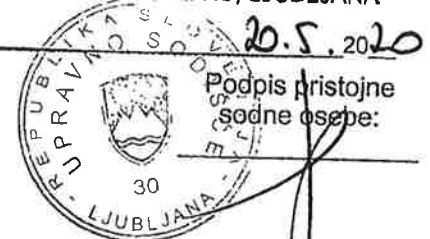

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA
V IMENU LJUDSTVA

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnica in sodnika dr. Damjan Gantar kot predsednik ter Jure Likar in Jasna Šegan kot člana

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, Okrožno sodišče v Ljubljani, ki jo zastopa Državno odvetništvo, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-39/2019/7 z dne 22. 3. 2019,

na seji **20. maja 2020**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano določbo delno ugodila pritožbi prosilca zoper odločbo tožnice št. Su 133/2019-2 z dne 25. 1. 2019 v delu, ki se nanaša na obtožni akt v zadevi št. X K 10366/2016 ter odločila, da mora tožnica prosilcu za dostop do informacij javnega značaja (stranki z interesom v tem upravnem sporu) v roku 31 dni od prejema odločbe posredovati obtožni akt v zadevi X K 10366/2016 ter v njem prekriti: na prvi strani pri točki 1 vse osebne podatke, razen imena in priimka obdolženega in njegove zaposlitve, na prvi strani v zadnjem odstavku in na drugi strani v prvem odstavku imena, priimke in položaj predstavnikov gospodarske družbe, na drugi strani imena in priimke predlaganih prič, besedilo obrazložitve na straneh od pet do devetinštirideset ter na strani petdeset besedilo prvega stavka v drugem odstavku.
2. V obrazložitvi je tožena stranka navedla, da je prosilec na tožnico naslovil zahtevo za posredovanje pravnomočnih obtožnih aktov v zadevi Gratel in Stožice. Tožnica je zahtevo v celoti zavrnila s sklicevanjem na izjemo po šesti točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), ker kazenska postopka v teh zadevah še potekata, zato bi razkritje zahtevanih informacij lahko škodovalo zaključku teh postopkov. Na podlagi pritožbe prosilca je tožena stranka najprej izdala delno odločbo v zvezi z obtožnim aktom v zadevi X K 40747/2014 (zadeva Stožice), z izpodbijano (dopolnilno) odločbo pa je odločila še o dostopu do obtožnega akta v zadevi X K 10366/2016 (zadeva Gratel).
3. Glede izpolnjevanja pogojev za izjemo od prostega dostopa do informacij javnega značaja na podlagi šeste točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ je tožena stranka ugotovila, da zahtevane informacije izpolnjujejo prvi pogoj za izjemo, saj so bile sestavljene zaradi kazenskega pregona. V zvezi z drugim pogojem, ki določa, da se sme zahteva za dostop zavrniti, če bi razkritje škodovalo izvedbi postopka, je tožena stranka na podlagi določbe 13. člena Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (v nadaljevanju Uredba) obravnavala mnenje tožnice o možnih škodljivih posledicah razkritja, ki je bilo vključeno v prvostopenjsko odločbo in v obliki dodatnih pojasnil, ki jih je tožena stranka na podlagi poziva pridobila od tožnice. Tožnica je v dodatnih pojasnilih navedla, da se je glavna obravnava v obravnavani zadevi začela 22. 1. 2019, kar pomeni, da je bila obtožba takrat prebrana. Obravnava je bila javna.
4. Tožena stranka je ocenila, da bi razkritje dokumenta sicer lahko škodovalo izvedbi kazenskega postopka, vendar pa to ne velja za celotni dokument. Ugotovila je, da tožnica s pavšalnimi navedbami, da »ni moč izključiti možnosti, da glavna

obravnavo ali njeni posamezni delo sploh ne bodo javni« ni uspela izkazati škode za izvedbo samega postopka, če bi bili razkriti ime in priimek ter delovno mesto obdolženega, opis očitane kaznivega dejanja, seznam predlaganih dokazov, predlog kazni ter sklepna beseda. Škode glede teh podatkov ni uspela izkazati niti stranski udeleženec (obdolženec), zato je tožena stranka ugotovila, da za te dele dokumenta izjema iz šeste točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ne velja.

5. V zvezi z deli zahtevanega dokumenta, katerih razkritje je z izpodbijano odločbo naložila tožnici, je tožena stranka ugotovila tudi, da za njihovo razkritje obstaja javni interes. Javni interes naj bi predstavljala družbena občutljivost za tovrstna nezakonita ravnanja, še posebej v primerih, ki neposredno prizadenejo celotno skupnost in ki so jih obdolženi najvišji predstavniki samoupravnih lokalnih skupnosti. Takšna kazniva dejanja lahko povzročajo ekonomsko škodo, zmanjšujejo obseg socialnih pravic, kakovost bivanja v družbi in podobno, zato je potreba po transparentnosti pri preprečevanju teh posledic toliko večja.
6. Tožena stranka je ugotovila še, da razkritje podatkov v skladu z izpodbijano odločbo ne bo poseglo v ustavno pravico do varstva osebnih podatkov, saj za razkritje obstaja pravna podlaga in sicer prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
7. Tožnica v tožbi navaja, da bi razkritje zahtevanega dokumenta, četudi v omejenem obsegu, škodovalo izvedbi oz. zaključku kazenskega postopka. Tudi Sodni red namreč določa, da daje sodišče v kazenskih zadevah obvestila o vloženem obtožnem aktu šele po tem, ko je opravljen preizkus procesnega akta in je o tem obveščen obdolženec, obvestilo pa lahko zajema le podatke o vrsti vloženega procesnega akta, pravni opredelitvi in zakonski označbi kaznivega dejanja, pri čemer se obvestilo omeji le na splošen opis dogodka.
8. Kazenski postopek v zadevi X K 10366/2016 je bil v času izdaje izpodbijane odločbe v fazi glavne obravnave, opravljen je bil začetni narok in vsi dokazi še niso bili izvedeni. V času vložitve tožbe je zadeva v fazi izdelave sodbe, dne 7. 3. 2019 je bila izvedena zadnja glavna obravnava in sodba razglašena. Razkritje bi lahko škodovalo izvedbi kazenskega postopka, saj obtožni akt vsebuje celoten nabor dokaznih sredstev, ki so bili predmet dokaznega postopka. Šele v pisno izdelani sodbi bo sodnik v skladu z Zakonom o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) obrazložil, katera dejstva je štel za dokazana ali ne in zakaj.
9. V zvezi z javnim interesom tožnica navaja, da ni mogoče izhajati iz splošnega stališča, da bi bilo za javnost koristno, da se razkrije anonimiziran obtožni akt, še preden so stranke seznanjene s sodbo in razlogi za odločitev. Tožnica ne vidi, kako bi lahko zahtevane informacije drugače in boljše obveščale javnost od že prosto

dostopnih informacij, ki so postale dostopne javnosti na javni glavni obravnavi. Poleg tega so o obravnavanem kazenskem postopku mediji obširno poročali, novinarji in ostala javnost pa so bili tudi prisotni na glavni obravnavi. Do izdaje končne odločitve naj bi bil vsak dokument ali podatek iz sodnega spisa potencialno odločilen za potek postopka in končno odločitev. Nadzor javnosti nad delom sodišč je ob tem zagotovljen že z javnostjo posameznih dejanj in opravi v sodnem postopku, pri čemer je tudi ta pravica v prvi vrsti namenjena strankam v postopku.

10. Tožnica predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi ter pritožbo prosilca zavrne, podredno pa vrne toženi stranki v ponoven postopek ter odloči o stroških v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov v upravnem sporu.
11. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločbi ter navaja, da je za obravnavano zadevo bistveno dejstvo, da so bile vse informacije, na katere se nanaša izpodbijana odločba, že javno predočene na glavni obravnavi. To pomeni, da se je javnost seznanila tudi s celotnim naborom dokaznih sredstev, navedenih v obtožnem aktu. Dostop do že razkritih informacij pa ne more imeti vpliva na pisno izdelavo sodbe, saj presoja, katera dejstva bo sodnik štel za (ne)dokazana in iz katerih razlogov, ni razvidna iz obtožnega akta. Poleg tega razkrita listinska dokumentacija vsebuje zgolj poimenovanje posameznih listin, ki ob tem same po sebi tudi lahko predstavljajo informacije javnega značaja, saj gre za dokumente, ki izvirajo iz delovnega področja Mestne občine Ljubljana, ki je zavezanec za ZDIJZ.
12. Tožba ni utemeljena.
13. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja:
14. ZDIJZ v prvem odstavku 5. člena določa, da so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam. V skladu z drugim odstavkom tega člena ima vsak prosilec na svojo zahtevo pravico pridobiti od organa informacijo javnega značaja tako, da jo pridobi na vpogled, ali da pridobi njen prepis, fotokopijo, ali njen elektronski zapis. V skladu s šesto točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. V istem členu so določene tudi izjeme od izjem iz prvega odstavka in sicer se dostop do zahtevane informacije ne glede na prvi odstavek med drugim

dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije (razen v nekaterih primerih, določenih v nadaljevanju odstavka) (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ) ali če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca (prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ).

15. V obravnavani zadevi je sporno, ali bi dostop prosilca (stranke z interesom v tem upravnem sporu) do delov obtožnega akta, iz katerih izhaja ime in priimek ter delovno mesto obdolženega, opis očitane kaznivega dejanja, seznam predlaganih dokazov, predlog kazni ter sklepna beseda, lahko škodoval izvedbi kazenskega pregona.
16. Tožnica navaja, da bi razkritje teh podatkov lahko škodovalo izvedbi kazenskega postopka, saj obtožni akt vsebuje celoten nabor dokaznih sredstev, ki so bila predmet dokaznega postopka. Šele v pisno izdelani sodbi (v obravnavani zadevi je bila sodba pred vložitvijo tožbe že razglašena) naj bi namreč sodnik v skladu ZKP obrazložil, katera dejstva je štel za dokazana ali ne in zakaj.
17. Iz navedb tožnice ni mogoče razbrati, kako naj bi razkritje podatka o celotnem naboru dokaznih sredstev, ki so bila predmet dokaznega postopka, škodovalo izvedbi kazenskega pregona. Tudi navedba, da bo sodnik šele v pisno izdelani sodbi obrazložil, katera dejstva je štel za dokazana ali ne, sama po sebi ne predstavlja argumenta, zakaj bi razkritje teh podatkov lahko škodovalo pregonu. Tožbene navedbe so v tem delu tako pavšalne in nekonkretizirane, da jih sodišče ne more preizkusiti.
18. Enako velja za tožbeno navedbo, da naj bi bil do izdaje končne odločitve vsak dokument ali podatek iz sodnega spisa potencialno odločilen za potek postopka in končno odločitev. To vsekakor drži, vendar pa tožnica ne pojasni, kako bi razkritje informacij v skladu z izpodbijano odločbo lahko povzročilo, da te informacije za potek postopka in končno odločitev ne bi več mogle biti »potencialno odločilne«. Z izpodbijano odločbo je bilo namreč tožnici naloženo zgolj razkritje informacij prosilcu, ne pa njihovo uničenje. Tudi dejstvo, da je za potek kazenskega pregona včasih nujno, da se določeni dokazi v začetnih fazah postopka ohranijo v tajnosti¹, na obravnavano zadevo ne more imeti vpliva. Informacije, na katere se nanaša izpodbijana odločba, so namreč del obtožnice, ki se v skladu z 273. členom ZKP vroči obdolžencu (ki ima nato pravico zoper obtožnico vložiti ugovor). Glede na

---

¹ To velja predvsem za fazo predkazenskega postopka; to sodišče je v preteklosti že potrdilo možnost, da se izjema iz 6. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ uporabi v primerih, kjer bi bila z razkritjem preiskovalnih dejanj, ki so v teku oziroma njihovo podrobno obrazložitev ugotovljena njihova ciljna usmerjenost, kar bi posledično lahko privedlo celo do uničenja posameznih dokazov, potrebnih za nadaljnji kazenski postopek (sodba v zadevi I U 236/2016-37 z dne 15. 10. 2018, 16. točka obrazložitve).

to, da je bil v obravnavani zadevi pred izdajo izpodbijane odločbe že izveden prvi narok za glavno obravnavo, je bila obtožnica do tedaj že vročena obtožencu (in je že postala pravnomočna). Varovanje tajnosti vsebine obtožnice pred obtožencem tako za izpodbijano odločbo ni moglo biti relevantno. Prav tako na pravilnost in zakonitost izpodbijane odločbe ne more imeti vpliva možnost, da se bo s podatki, na katere se nanaša izpodbijana odločba, seznanila širša javnost². Če bi namreč obstajali razlogi za to, da se javnosti prepreči dostop do informacij, vsebovanih v obtožnici, bi bila javnost izključena iz glavne obravnave v kazenski zadevi, ki se vodi na podlagi te obtožnice in na kateri je bila ta obtožnica tudi prebrana.

19. Glede na dejstvo, da je bila obtožnica v obravnavani zadevi že predstavljena na javni glavni obravnavi, bi bila tožba lahko utemeljena le, če bi tožnica dokazala, da bi lahko imelo posredovanje kopije obtožnice prosilcu drugačne posledice od predstavitve obtožnice na glavni obravnavi. Tožnica pa ne le, da tega ne zatrjuje, temveč celo sama navaja, da ne vidi, kako bi lahko zahtevane informacije drugače in bolje obveščale javnost od že prosto dostopnih informacij, ki so bile v času javnih obravnav javno dostopne.
20. Tožbene navedbe o določbah Sodnega reda glede obveščanja javnosti so za obravnavano zadevo nepomembne. Izpostavljene določbe 11. člena Sodnega reda³ namreč ne predstavljajo celostne in izključne ureditve dostopa javnosti do informacij, ki izhajajo iz obtožnega akta. To je razvidno iz omejitev, ki jih glede vsebine obvestil sodišča o kazenski zadevi določa tretji odstavek 11. člena in sicer lahko obvestilo v skladu s to določbo vsebuje le splošen opis dogodka in ne sme vsebovati podatka o strankah postopka. Iz določb ZKP⁴ namreč hkrati izhaja, da se na glavni obravnavi javnost (če iz glavne obravnave ni izključena) seznanijo tako z vsemi bistvenimi sestavinami obtožnice⁵ kot tudi z informacijo o tem, kdo so stranke postopka. Iz tega izhaja, da tretjega odstavka 11. člena Sodnega reda ni mogoče razlagati na način, da ureja vse načine dostopa javnosti do informacij iz

² Prosilec (v tem upravnem sporu prva stranka z interesom) je novinar, odgovorni urednik medija Pod črto.

³ V tožbi citirana odstavka 11. člena Sodnega reda določata: »V kazenskih zadevah daje sodišče obvestila o vloženi zahtevi za preiskavo in o vloženem obtožnem aktu šele potem, ko je opravljen preizkus procesnega akta in je o tem obveščen obdolženec.« (prvi odstavek) in »Obvestilo lahko zajema le podatke o vrsti vloženega procesnega akta, pravni opredelitvi in zakonski označbi kaznivega dejanja. Obvestilo se omeji le na splošen opis dogodka. Ne dajejo se podatki o strankah, kakor tudi ne tisti podatki, ki bi lahko škodovali interesom kazenskega postopka. Ne dajejo se tudi podatki o izjavah oseb, katerih izjave bodo v skladu s procesnimi predpisi izločene iz spisa.« (tretji odstavek)

⁴ V skladu s prvo povedjo prvega odstavka 288. člena ZKP se na glavno obravnavo povabijo obtoženelec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec in njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenca ter tolmač. V skladu s prvim odstavkom 321. člena ZKP se glavna obravnavo začne s predstavitvijo obtožnice ali zasebne tožbe.

⁵ Prvi odstavek 321. člena ZKP je bil z novelo ZKP-K, objavljeno dne 2. 11. 2011, spremenjen. Prej je določal, da se glavna obravnavo začne z branjem obtožnice, od novele dalje pa določa, da se glavna obravnavo začne s predstavitvijo obtožnice. Kot izhaja iz vladne obrazložitve predloga novele, je bil namen spremembe skrajšanje glavnih obravnav, saj je lahko branje obtožnice v bolj kompleksnih zadevah vzelo tudi ves obravnavni dan. Ob tem pa iz obrazložitve predloga izhaja tudi, da predstavitev obtožnice pomeni povzetek njenih bistvenih sestavin.

obtožnega akta skozi celoten potek kazenskega postopka. Ob tem je ob upoštevanju ostalih določb Sodnega reda v poglavju »Zagotavljanje javnosti dela« mogoče ugotoviti, da ta del Sodnega reda ureja predvsem način, na katerega sodišče komunicira z javnostjo. Vprašanje, kakšen obseg informacij je ob tem lahko razkrit, je s tem sicer nujno povezano, vendar pa glede na namen teh določb ni mogoče reči, da predstavljajo *lex specialis* na ZDIJZ in da bi bilo pri izjemi iz šeste točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ posledično treba dodatno upoštevati tudi omejitve glede obsega razkritih informacij, kot izhajajo iz tretjega odstavka 11. člena Sodnega reda. Tožbene navedbe so tako tudi v tem delu neutemeljene.

21. Tožbene navedbe glede škodljivosti razkritja zahtevanih informacij javnega značaja za potek kazenskega postopka so glede na zgoraj navedeno v celoti neutemeljene. Ugotovitev tožene stranke, da pogoji za izjemo od prostega dostopa do informacij javnega značaja v skladu s šesto točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ niso izpolnjeni, je tako pravilna in zakonita. Vprašanje, ali so v obravnavani zadevi izpolnjeni pogoji za katero od izjem od te izjeme, je posledično nepomembno. Sodišče zato ni presojalo tožbenih navedb glede neobstoja javnega interesa za razkritje zahtevanih informacij.
22. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče tožbo zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.
23. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.
24. V tej zadevi glavna obravnava ni bila opravljena, saj dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankama ni sporno (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 20. maj 2020

Predsednik senata:
dr. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe

